

POSTANOWIENIE

18 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

na posiedzeniu niejawnym 18 lipca 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa K. H.

przeciwko Ł. H.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Przemyśle
postanowieniem z 24 maja 2024 r., I C 258/24,
o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odmawia oznaczenia sądu.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 41 powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda.

W konsekwencji dopiero w razie stwierdzenia, że żadna ze stron nie przebywa z zamiarem stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 25 k.c.) lub poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej ma miejsce zwykłego pobytu uzasadnione będzie oznaczenie przez Sąd Najwyższy, w trybie określonym

przez art. 45 k.p.c., sądu właściwego do rozpoznania powództwa (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2019 r., V CO 123/19, niepubl.).

W złożonym w sprawie pozwie powódka oznaczyła miejsce swojego zamieszkania w L. a ponadto w uzasadnieniu pozwu podała, że z początkiem 2024 r. wraz z dzieckiem wróciła do swojego domu rodzinnego (k. 4v.). W tych okolicznościach i braku przedstawienia przez Sąd Okręgowy jakichkolwiek argumentów uzasadniających twierdzenie, że nie jest możliwe ustalenie w sprawie sądu właściwego na podstawie art. 41 k.p.c. brak jest podstaw do oznaczenia sądu właściwego w trybie art. 45 k.p.c. Stosownie bowiem do tego przepisu Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej.

[SOP]

[a!]